

האזנה השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 77
פרשת בהעלותך התשפ"ה

אור התורה ואור המנוחה

"כפה עליהם הר כגיגית" • מדוע פרחו נשמתם • תינוק חדש ומאכלי חלב • סוד מספר 176 • בזאת תבחנו • השבת הראשונה בעולם • הפרשה הכי ארוכה • הלומד תורה "מעוני" • התורה - תבלין • משל הכדורגל • אדם מול מלאך ובהמה • להשתדל - להאבק • ניסה לעצור את המשיח • המנוחה של זמננו • דוגמא אישית בחינוך • הפתק שנפל מהכותל • התלהבות בעבודת ה' • "למנוח" בצורת המנוחה

שעות מהבוקר, ושלש שעות לקח מעמד הר סיני, ובשעה תשיעית כולם חזרו לאוהלים. מדוע זה לקח שלש שעות? כי כשאמר הקב"ה: "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" פרחו נשמתם של עם ישראל, והקב"ה החיה אותם בטל תחיה.

וצריך להבין, מדוע היה צריך שתפרח נשמתם והקב"ה יחיה אותם, והרי הקב"ה יכל לעשות שמלכתחילה לא תפרח נשמתם? אלא, אומרים רבותינו שהקב"ה לא רק נתן את התורה במעמד הזה, אלא "קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא", וכאשר עם ישראל קבלו את התורה, כל אחד יש לו נשמה מהתורה, יש לו אות בספר התורה, ולכן ברגע שעם ישראל קיבלו את התורה, קודם כל פרחו נשמתם, כי הקב"ה ברא להם נשמות חדשות, עם ישראל נולד מחדש, ואם כן, זה לא שפרחו נשמתם והשיבו להם את אותה הנשמה, אלא פרחו מהם נשמתם להביא להם נשמה חדשה וקדושה, כי שורש נשמות ישראל טמון באותיות התורה, ובקבלת התורה ניתנו נשמות חדשות לעם ישראל.

החלב עדיין על השפתיים...

לפי זה יש טעם למנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. וקודם כל, ידוע הטעם שהתורה נמשלה לחלב. וחלב עולה בגימטריא 40, כנגד 40 יום שניתנה התורה.

אבל לפי מה שאמרנו שנעשינו בריאה חדשה, יש להוסיף, שחלב עולה 40 גם כנגד 40 יום של יצירת הולד ובשבועות הרי נוצרנו מחדש. ועוד, שחלב זה מאכל של תינוק שהוא נשמה חדשה שבאה לעולם, ולכן אוכלים חלב כדי לרמוז שעכשיו נבראנו מחדש, אנחנו כמו תינוק, שנותנים לו חלב.

והנה הזכות גדולה שהיתה לנו במעמד הר סיני, היא לא היתה רק במעמד הר סיני, אלא בכל שנה בחג השבועות אנחנו זוכים לזה, כך אומר רבנו האר"י שבכל שנה נעשה אותו כח של מעמד קבלת התורה, שמקבלים הכל מחדש. כלומר, עכשיו אחרי חג השבועות, אנחנו בריאה חדשה, אנחנו תינוקות

ההר היה הופך לגושי עפר ולבית קברות

הנה זכינו זכות גדולה ליום הנפלא: חג השבועות - מתן תורה, איזה עוצמה שזכינו לאור הגדול של קבלת התורה! איך אומרים בתפילת ימים נוראים: "אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם, מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טוהר, וגם כל העולם כולו חל מלפניך, ובריות מראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני, ללמד לעמך תורה ומצוות, ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש, בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר עליהם הופעת" המעמד הזה היה דבר שאין כמותו בעולם, איך זכינו כולנו!

כאשר למדנו מסכת קידושין בשיבת פורת יוסף, למדתי אז אצל רבי יהודה מוועלם, והיינו לומדים מסכת קידושין עם ספר המקנה שחיבר אותו בעל ההפלאה. וזכורני שראינו שכותב בעל ההפלאה בהקדמתו לספר המקנה, דבר אדיר על "כפה עליהם הר כגיגית": שכאשר עם ישראל עמד למרגלות ההר, התרומם הר סיני ונעקר מיסוד העפר שלו, ונעשה זך וצלול כמו קריסטל, וניתנה בהר חיות גדולה מאוד, כלומר נשמה, עד שעלה גבוה בשמים, והתייצב מעל עם ישראל, וכל זה מחמת קדושת ישראל בקבלת התורה.

ולפי זה הוא מסביר את מה שאמר להם הקב"ה "אם אתם מקבלים עליכם את התורה מוטב ואם לאו שם תהיה קבורתם", שזה לא קללה או עונש. אלא, אם אתם מקבלים את התורה אז ההר יש לו את נשמה וחיות בזכותכם, והוא נהיה זך וצלול.

אבל אם אתם לא רוצים לקבל את התורה, אז יוצאת הנשמה מההר, וההר הופך להיות עפר, וברגע שהוא הופך להיות עפר, אוטומטית זה נופל עליכם, העפר, הגושים, כי הולכת ממנו החיות. כמו שנשתברו הלוחות כי יצאה מהם החיות שהיתה בהם.

הנשמה פרחת ולא חזרה יותר

כתוב בפרקי דרבי אליעזר שקבלת התורה היתה בחצי היום, אחרי שש

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 7:09 7:28 7:32 7:28
יציאה: 8:29 8:31 8:33 8:29
ר"ת 9:14 9:17 9:19 9:13

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומעובר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שעי"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

בגיל שבוע, וזה לא פשוט, כי יש לנו הזדמנות להתחיל את הכל מחדש.

תספורת שהיא חטא העגל

וזכינו השבת לפרשת נשא, בדרך כלל פרשת נשא זה אחרי שבועות. ולכן "נשא" זה מלשון התנשאות, התרוממות, התעלות, כי לאחר שזכינו לקבל את התורה נתרוממנו, נתעלינו, הגענו לפסגות. איזה שמחה יש בעסק

פתאום יש כאלה שרוצים להידמות להם? רוצים תספורת כמוהם? רוצים ללבוש מה שהם לובשים? רוצים לחקות אותם? איפה התורה?! ללכת ב"חוקות הגויים" זה כמו לעשות את העגל לע"ז, הולכים אחרי ההבל, ויהבלו

התורה! כל עיקר חיינו זה התורה - "כי הם חיינו ואורך ימינו".

איזה זכות שבחר בנו ה' יתברך לתת לנו את התורה. הרי זה כמו מלך רם ונישא, מושל בכיפה, שראה איזה אדם מסכן וגלמוד, שאין לו אף אחד שמסייע לו, וכולם מקיפים אותו לטרופ אותו. והמלך הוציא את הבן אדם הזה, האכיל אותו, השקה אותו, עשה אותו שר, וגם עשה אותו בסוף נסיך, ואמר לו אתה כל כך מתוק, וכל כך אדם טוב, אני רוצה לתת לך את ביתי לאישה.

ככה עם ישראל, "כבשה אחת בין שבעים זאבים" שרוצים לטרופ אותנו, ובחר בנו הקב"ה, הוציא אותנו מאשפות, היינו אומה קטנה בין שבעים זאבים, והוא הציל אותנו, ואמר לנו אתן לכם את ביתי לכלה - התורה, "אהבת אותנו ורצית בנו, בחרת בנו מכל העמים, רוממתנו מכל הלשונות".

הקב"ה הוציא אותנו מכל אומות העולם שרצו לטרופ אותנו, ופתאום יש כאלה שרוצים להידמות להם? רוצים תספורת כמוהם? רוצים ללבוש מה שהם לובשים? רוצים לחקות אותם? איפה התורה?! ללכת ב"חוקות הגויים" זה כמו לעשות את העגל לע"ז, הולכים אחרי ההבל, ויהבלו. איזה בושה זאת! הקב"ה בחר בך ואתה הולך אחרי הסט"א?

בזאת תיבחנו

אמנם עם ישראל מה הוא יעשה? הוא טרוד בפרנסתו, להביא לעצמו מחיה, יש קללה: "בזעת אפך תאכל לחם". אמנם הכי טוב זה מי שיושב ועוסק בתורה, שאין למעלה ממנו. אבל יש הרבה שעמלים לפרנסתם מה יעשו?

אבל מה? בזאת תיבחנו, אדם נבחן אם כל יום הוא קובע עיתים לתורה. נכון הוא עובד, אבל אתה הולך כל יום איזה שעתיים ללמוד? מה עם הרוחניות? מה עם העוה"ב? הלא זה העיקר! כל האוכל זה בשביל שיהיה לנו כח לחיות, לגדל את הילדים, אבל אם אתה עושה את האוכל לעיקר, ואתה לא לומד, אז מה עשיתי? בזאת תבחנו!

בפרט בשבת, שאדם משוחרר מעול הפרנסה בשבת, אם אדם לוקח את הילדים שלו סביבו מאיר להם, זה שבת של התנשאות, של התעלות, של התרוממות.

השבת הראשונה בהסטוריה

פרשת נשא זה הפרשה הכי ארוכה, והוא זה הכי ארוך, והמדרש רבה עליה הוא הכי ארוך, הכל הכי ארוך. והיא נקראת בדרך כלל לאחר קבלת התורה, מדוע? כי בזה אנחנו מראים, כמה חביבה עלינו התורה, שאנחנו קוראים את הפרשה הכי ארוכה.

טעם נוסף מדוע קוראים את הפרשה הכי ארוכה מיד לאחר חג השבועות: רבותינו אומרים, שהשבת הראשונה שעם ישראל שמרו אותה כראוי, זה השבת שלאחר קבלת התורה, כי נצטוונו על השבת במעמד הר סיני.

ואמנם כבר נצטוונו על השבת עוד לפני מעמד הר סיני, כמו שאומרים חז"ל: "שבת ודינים במרה אפקוד" - שכבר נצטוונו על שבת ודינים במרה, [דינים הכוונה שיהיו דיינים ושופטים, שידונו בין אדם לחברו], אבל עדיין במרה לא נצטוונו על כל המצוות של השבת, אלא זה היה ציווי כללי, אבל כל פרטיה ודקדוקיה ותר"ג מצוות הכלולות בה, כל זה קיבלנו במעמד הר סיני.

נמצא שהשבת הכי יפה והראשונה שעם ישראל זכה לשמור זו היתה השבת הזאת. ולכן בשבת הזו קוראים את הפרשה הכי ארוכה. ולא סתם הכי ארוכה, אלא "פרשת נשא" מלשון התרוממות, כי בשבת הזו התרוממנו לקיימה פעם ראשונה כהלכתה.

פרשת נשא ופרק ק"ט כנגד פלוני

בפרשת נשא יש קע"ו פסוקים. אומר הבן איש חי דבר גדול, גם במזמור קי"ט בתהילים יש קע"ו פסוקים בדיוק! מה ענין קע"ו דוקא? אומר רבי יוסף חיים, הס"מ רודף אחרי עם ישראל, זה העבודה שלו, לא לתת להם ללמוד תורה, לא לתת להם להתחמם באור של התורה, ומה קוראים לו בדרך כלל כי לא רוצים להזכיר את השם שלו? "פלוני", עולה בגימטריא קע"ו. כי התורה עומדת כנגד "פלוני" כמו שאומרים חז"ל: "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין", "נתת ליראיך נס להתנוסס", זה התורה. ולכן יש בפרשה הכי ארוכה 176 פסוקים, כי התורה מכניעה את פלוני.

ועל זה אומר גם כן מה שקרה עם יעקב אבינו "וישלח יעקב מלאכים לפניו", כשנלחם עם עשיו, והשר של עשיו זה הס"מ, שקוראים לו פלוני, ולכן לפני"ו זה אותיות פלוני"י, כי יעקב שלח לו מלאכים לפלוני הזה, שעולה קע"ו - כדי לקעקע אותו מן העולם. פלא פלאות. וגם "נשפת ברוחך כסמו ים", כסמו ים גם עולה 176 - להכניע את הס"מ.

"טלפתיה" מן השמיים

פרשת נשא שקראנו השבת, מסיימת בפרשת קרבנות הנשיאים שהקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, "זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו מאת נשיאי ישראל".

אבל יש בפרשה הזו דבר פלא: כל הנשיאים הקריבו את אותו קרבן בדיוק, כל הקרבנות היו שווים, בארצם ברחבם במשקלם, כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת. פר אחד איל אחד. כל אחד אותו דבר בדיוק כמו כולם. ואם כן צריך להבין מדוע התורה מפרטת את הקרבן של כל נשיא, הלא זה הכל חוזר על עצמו?

אומר המדרש רבה, שכל נשיא הכין לעצמו מה שהוא שרוצה להגיש להקב"ה, אף אחד לא דיבר עם חברו, ומן השמיים כולם כוונו לאותו דבר, פלא פלאות! קערת כסף אחת, עשרה זהב משקלה, פר אחד. כך אומר המדרש רבה: אמר רבי שמעון, מה תלמוד לומר מאת נשיאי ישראל, שהיה קרבן כולם שווה, ובלי שהתייעצו ביניהם, כל אחד כיוון מדעת עצמו ברוח הקודש לאותו קרבן בדיוק.

ואם כן מובן מדוע התורה מפרטת את הקרבן של כל נשיא, כי כל נשיא חשב על זה מעצמו. ומן השמיים כוונו אותם, כי הם היו באחדות אחת, ובזכות זה הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, איך הקב"ה שמח בזה. שיש אחדות אחת. וכשיש אהבה ואחדות, זה הזכות הכי גדולה בעולם.

חם לו קשה לו

עכשיו אחרי קבלת התורה בימים האלה אנחנו נכנסים חזק חזק לימי הקיץ. הלילות קצרים, והחום גדול מאד. ונופלת על האדם חולשה, יש עייפות, והיצה"ר מראה לאדם שקשה לו ללמוד. ולכן עכשיו זה הזמן אחרי קבלת התורה, להתחזק בחשק התורה היטב.

איך אמרו רבותינו? "כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר", הפשט הוא פשוט. אבל רבותינו דרשו את זה בדרך רמז: "מעוני" מלשון

"מעניינים", דהיינו, חם לו, קשה לו, ובכל זאת הוא לא מרפה ידיו מן התורה.

מבקיע במגרש ריק

הנה כאשר עלה משה רבינו לשמיים לקבל את התורה, המלאכים רצו שהתורה תהיה אצלם, ומשה רבינו התווכח עם המלאכים, אמר להם: כתוב בתורה "לא תרצח" "לא תנאף", וכי אתם יש לכם יצה"ר? המלאכים רוצים את התורה להשתעשע בה, אבל אנחנו זה לא סתם להשתעשע, אנחנו לוקחים את התורה להילחם בה, כי לנו יש יצה"ר ו"בראתי לו תורה תבלין", יש פיתויים, והתפקיד שלנו זה להתגבר, על ידי התורה.

מלאך ובן אדם, זה הבדל שמים וארץ. מלאך נשאר לעולם כמו אותו יום שהוא נברא, הוא לא משתנה. בדומה לכהמה שהיא כל ימי חייה נשארת באותו דרגה, אין לה התעלות. אבל האדם הוא משתנה ומעלה כל הזמן! נולד תינוק, לא מבין כלום, ולאט לאט הוא גדל, נעשה מבין, לאט לאט הוא חושב, לאט לאט הוא מקבל שכל, ונהיה גדול, משתדל, עושה, זה הבן אדם, לאט לאט, נהיה מנהל, נהיה ראש ישיבה, נהיה ת"ח, יש לו מעלות נשגבות. אבל מלאך זה אותו רמה כל הזמן. הוא לא מתרומם.

ואיך האדם מתרומם? יש לו פיתויים, והוא מתגבר עליהם, סתם יתנו לו דרגה? לא! הוא עמד בניסיון, קיבל דרגה. הצליח בעוד דבר, מתעלה עוד! עמד נגד הפיתויים, מקבל צל"ש!

תארו לכם אדם בא בשעה 6 בבוקר לבית הכנסת ומכריז: "רבותי היום מגיע לי מחיאות כפיים!", אומרים לו: "מה עשית?" והוא אומר: הלכתי למגרש כדורגל, הכנסתי עשר פעמים "גול", עשר פעמים בקעתי את השער! אומרים לו: "מי נלחם איתך?" והוא אומר "אף אחד, הייתי לבד בלילה". אומרים לו: "וכי זה חכמה?! איזה חכמה זאת? כל החכמה היא כשיש שחקנים והם עושים לך בעיות ואתה מצליח כנגדם אז אתה יודע לעבוד. אבל כשאין אף אחד ואתה נותן, זה לא שווה כלום". אותו דבר יש יצה"ר - ואם אדם נלחם איתו ומנצח, אז מגיע לו. זה המהות של האדם, שהוא מתגבר.

יש רק תרופה אחת

הקב"ה אומר: "אני בראתי את האדם, ואני יודע מה בדיקת התרופה ליצה"ר, אתה רוצה לנצח אותו? זה רק ע"י התורה". שום דבר אחר לא מנצח יצה"ר. אין! זה התרופה! מי שחושב שהוא ינצח את היצה"ר בלי תורה - אין דבר כזה בעולם. התורה היא המנצחת, זה התבלין.

והתורה זה לא רק תבלין. זה אש! כמו שכתוב: "הלא כל דברי אש נאם ה'", יצר הרע זה אש והתורה זה אש, והעוסק בתורה נהפך להיות אש התורה.

להשתדל זה לא "השתדלות"

הזהר אומר: "בעי בר נש לאשתדלא באורייתא יממא וליליה", הוא לא אומר בעי ברנש ללמוד תורה יממא וליליה, אלא "לאשתדלא" - להשתדל, מה זה להשתדל? על הפסוק "ויאבק איש עמו" אומר התרגום "ואשתדל איש עמו", להשתדל בתורה זה להאבק! להלחם! להיאבק עם היצה"ר. דהיינו לעסוק בתורה, לא רק כשיש לאדם חשק, אלא גם שקשה לו, הוא נאבק. בהתחלה לפעמים זה קשה, אבל כאשר תתחיל ללמוד, תראה שפתאום נפתח לך שמחה גדולה. יש לאדם קשיים, אבל הקשיים זה מתנה, כי אם תעמוד בניסיון, תראה איזה מתנות תקבל.

אתה יודע מה זה אדם שזוכה ללמוד תורה ביום וגם בלילה? יש מלאך שמעלה את הנשמה שלו לפני הקב"ה ואומר "רבש"ע תדע לך הנשמה הזו עסקה היום בתורה". וכתוב בזהר שבאותו רגע אפילו המלאכים שאומרים שירה לפני הקב"ה, הקב"ה אומר להם לשתוק, והוא אומר: נראה מה אומר לי המלאך הממונה על הנשמות, אומר רבש"ע אתה רואה את הנשמה

המפוארת הזאת? היא היום עסקה בתורה. המלאכים שותקים, כל העולם דומם, והקב"ה מברך את אותה הנשמה! איזה זכות גדולה זה! יש דבר כזה בעולם? הקב"ה אומר: "תלמדו תורה הכל יהיה בסדר בעולם".

וכבר אמרנו קודם שבזמן קבלת התורה, פרחו נשמתם של ישראל, והקב"ה הוריד טל של תחיה להחיות אותם. ושאלנו למה הקב"ה לא נתן להם מלכתחילה כח לעמוד חיים, ומדוע צריך שתפרח נשמתם ויתן להם.

ומקודם תירצנו באופן אחד. אבל יש בזה טעם נוסף: שהקב"ה רצה לרמוז לנו, שלפעמים אדם כ"כ לומד תורה במסירות נפש עד שנופל, ואז הקב"ה מעמיד אותו, מביא טל תחיה, ומנשק אותו. ככל שאתה לומד, ככל שאתה משתדל, זה עוצר את כל הצרות.

איזה מסירות נפש עכשיו ראינו בשבועות אצל רות המואביה, ערפה גם רצתה להידבק בעם ישראל, אבל כיון שלא מסרה נפשה, בסוף הלכה, מי יצא ממנה? גלית הרשע. ורות גיסתה, עשתה מסירות נפש, עזבה את כל תענוגי בית אביה, מלך מואב, דבקה בנעמי, דבקה בעם ישראל, וזכתה להביא את דוד מלך ישראל בעולם! איזה עוצמה! איזה כח! בזכות מסירות נפש!

חיכה בפניה שש פעמים

הבה נתבונן בדבר נורא: לפחות שש פעמים במהלך הדורות, היצר הרע נלחם כדי שלא תבוא לעולם נשמת דוד המלך, הוא נלחם בכל הכוחות שלא תבוא הנשמה הזאת, נשמת המשיח.

בפעם הראשונה: היצה"ר ידע שנשמת דוד טמונה בלוט, מה עשה? הרג את כל סדום, הרג את כל המשפחה של לוט, הרג את אשתו, כדי שלא יוכל להביא ילדים, והשאיר את לוט רק עם שתי בנותיו, יצה"ר חשב, שמפה לא תבוא הנשמה הקדושה הזאת אז עזב אותם ולא הפריע להם.

אבל הקב"ה מביא את נשמת דוד "דרך החלון", אוי ואבוי, משתי הבנות האלה, זה דבר לא יתואר, כי הקב"ה יודע שבנות לוט עשו את מעשיהם לשם שמים.

כזה היצה"ר נכשל, בפעם השנייה, אחר כך בא יהודה להביא את הנשמות האלה, מה עשה היצה"ר? תפס את יהודה הרג לו את בנו: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה', אונן, הרג אותם, עד שיהודה מה עשה? לקח את כלתו, אז היה אפשר ליבם כלה, ויצה"ר אמר מפה לא יבוא המשיח, אבל כשהוא ראה שיש בפנים תאומים, שני משיחים, שוב בא להפריע פעם שלישית: גרם שיאמרו על תמר "הוציאוה ותשרף" יחד עם בניה. אבל יהודה אמר "צדקה ממני", הודה ולא בוש, וכך הציל את זרע המשיח. גם כזה היצה"ר נכשל.

אח"כ ראה יצה"ר שהמשיח נמצא אצל בועז, ובא להפריע פעם רביעית הרג לו 40 ילד, כדי שלא יוכל להביא את נשמת המשיח, אבל כרגע האחרון של חייו, באה רות המואביה בזכות מסירות נפשה, ובוועז הביא את הנשמה הזאת, באותו יום לקח אותה לאשה, ובאותו רגע שלקח אותה לאשה הביא

אדם בא בשעה 6 בבוקר לבית הכנסת ומכריז: "רבותי היום מגיע לי מחיאות כפיים!", אומרים לו: "מה עשית?" והוא אומר: הלכתי למגרש כדורגל, הכנסתי עשר פעמים "גול", עשר פעמים בקעתי את השער!

את הנשמה, ומייד אחר כך נפטר, הוא היה בגיל 400 שנה. עד אם כילה הדבר לעשותו היום, הוא לא דחה למחר. גם כזה היצה"ר נכשל.

התחפש לרבן גדול

ויצה"ר לא עוזב, הוא בא להפריע פעם חמישית: הוא רואה שיש בניו של

עובד עכשיו בא להביא את הנשמה הקדושה, מה עשה? בא בתור הרבן הכי גדול, בא לבית המדרש, ישי היה ראש הסנהדרין, והוא אמר לו: כתוב בתורה לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה', ואתה אבא שלך זאת המואביה היא ממואב, אבא שלה זה מלך מואב, אסור לך להיות עם יהודיה כשרה. וכבר היה לו ששה ילדים. אמר לו: תפרוש ממנה. אמר ישי אתה צודק, ועוב את אשתו.

לכן אדם צריך להיזהר מהרחוב, איפה הוא ילך בדרך, הקב"ה נתן לאדם 7 נקבים בראש [עיניים אוזניים חוטם ופה], והשבעה נקבים הם כנגד שבעה קני המנורה, לפי הסדר הזה

וצריך לקדש אותם, וככה אנחנו מאירים את קני המנורה. ארבעת החושים שבראש הם כנגד ארבע אותיות הו"ה, ואם האדם מקדש את עצמו בארבע החושים האלה שהם כנגד ארבע אותיות הו"ה, הוא מייחד שם הו"ה ברוך הוא.

וזה רמזו בשמות של ארבעת החושים: כי אדם הוא גימטריא 45, וראיה - עולה 216. ושמיעה זה 425. וריחא [ריח] - 219, ודבור - 212, אם נחבר הכל יחד, זה יצא 1118 [עם הכולל], כמנין "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". כי בפסוק הזה מייחדים את שמו יתברך - את ארבע אותיות הו"ה - וממליכים את הקב"ה עלינו על כל אבר ואבר שלנו.

לכן צריך האדם לעשות משמר מעל משמר, "הנרות הללו קודש" אין לנו רשות להשתמש בהם חס ושלום לדברים בטלים, לשתויות והבלים, אלא "דבר אל אהרן" - "דבר" מלשון הנהגה, כמו "ידבר עמים תחתינו", לשלוט בכל האיברים ולהנהיג אותם.

שלא יצייר אבא עם נרגילה...

מורינו ראש הישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה היה אומר, שה"נרות" הללו, זה הילדים שלנו, והאדם אבא הוא הנר האמצעי. הוא צריך להאיר אותם, לחנך אותם, ולשמור אותם. ולהיות דוגמה, כי כאשר הילדים של האדם רואים אותו איך הוא מקדש את עצמו, ואיך הוא לומד תורה, הם לומדים ממנו. אם אנחנו נלמד תורה, הם יראו אותנו וגם ילמדו.

ובפרט עכשיו בקיץ, ישגיח על הילדים איפה יצאו, איפה ילכו, איפה יקח אותם? לבתי מלון? הרי שם כל הפריצות, כל הבעיות! צריך לקדש אותם! הנרות הללו קודש! לשמור אותם, שלא יסתובבו ברחובות.

איך אדם יקדש את הילדים שלו? הוא צריך לשבת בבית וללמוד, ואיך שהוא יתנהג, הילדים שלו יתנהגו. הוא יושב בבית ללמוד, עם סטנדר וגמרא, גם הילד שלו ירצה להיות ככה.

שמעתי שעשו פעם ניסוי באיזה גן ילדים, ואמרו לילדים שכל ילד יצייר את אבא שלו. ילד אחד צייר את אבא שלו יושב ללמוד על השולחן עם גמרא, ילד אחד צייר את אבא שלו צורה, ילד אחד צייר את אבא שלו אוכל גרעינים... יש ילד צייר את אבא שלו מעשן נרגילה, זה מה שהוא רואה... יש אחד צייר אותו כל הזמן מתווכח עם אמא שלו...

מה שהילד רואה ככה הוא לומד, איך הוא יצייר את אבא שלו, מה הוא רואה אותו, מה הוא לומד ממנו, זה בראש שלו. לכן צריך האדם להשתדל בכל יכולתו, וזה גם לא מספיק, כי צריך בכיות ותפילות, שהנרות הללו יושפעו וישארו בקדושתם.

הפתק שנפל מהכותל הוציא את הנערה מבור תחתיות

פעם כבר סיפרתי לכם מעשה נורא מפי אחד המגידים, סיפר לי את זה רבי יצחק כהן, דבר פלא מה זה כח של תפילה על הילדים. וכך היה המעשה: היתה נערה מבית יעקב, צדקת, הגיעה לגיל שמונה עשרה, עשו לה יום הולדת, והנה היא ניגשת להורים שלה ואומרת להם: "אני מצטערת להגיד לכם, אבל כל מה עשיתי זה רק בגלל שאני מכבדת אותכם, אבל באמת אני לא איתכם, אני לא דתיה, ויש לי אייפון, אני מסתכלת במקולקל הזה, לא הולך לי, אני לא מתחברת לזה, אני מתחברת לאייפון, לתאוות, יצה"ר לקח אותי ומה נעשה, שבה אותי".

ההורים שלה הזדעזעו והתחילו לבכות: "מה קרה לך? תראי איך אנחנו מתנהגים ומה אנחנו לא עושים בשבילך?" והיא אומרת: "אין מה לעשות, היתה לי חברה שהביאה לי אייפון ומהו הידרדרתי, ויצאה לתרבות רעה. זה לא עכשיו, זה הרבה זמן, אני לא רוצה לצער אותכם, אבל אני כבר קניתי לי כרטיס טיסה להודו, אני הולכת". ואבא שלה היה בצער גדול, בוכה ומתחנן, אבל מה הוא יעשה? היא כבר לא בידיים שלו. והיא לקחה את הרגליים

אבל כל הסנהדרין אמרו לו "אתה לא צודק, זה לא נכון, כתוב לא יבא עמוני ב-י, מואבי ב-י, לא כתוב לא יבואו" עמוני ומואב, ואם כן יש לדרוש "עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית", דוקא זכרים, נקבות מותר. ואם כן רות מותרת. [ועל זה אמר דוד המלך "ידך עשוני ויכונוני" אל תקרי ידך אלא יודיך על מה שהוספת י' עמוני, מואבי, עשוני ויכונוני].

ישי לא היה לו חטא אחד. הוא היה עבד ה' שאין כמותו. ואז הוא אומר לשפחה שלו, אני אסור לי לקחת יהודיה, אבל היא ידעה שזה מלאך ה' צבאות, והוא בכלל לא יודע מי זאת, והיא לא הבינה איך אומר לה דבר כזה, הלכה לאשתו ניצבת בת עדאל, אמרה לו: כל החכמים אמרו לי שהוא טועה. הוא חושב כך אבל הלכה לא כמותו, ונצבת באה אליו במקום השפחה, הוא בין כה לא יודע מה הולך, הוא לא מסתכל, הוא פרוש הוא צדיק גמור, וכך הביאה את הנשמה של דוד המלך. וגם הניסיון הזה של היצה"ר כשל.

ולבסוף כשהגיע שמואל להמליך אחד מבני ישי, שוב היצה"ר מפריע בפעם השישית: ישי שם את דוד בצד, כי חשב שזה בן השפחה, שזה לא הבן שלו, עד שבא שמואל הנביא ואמר לו בזה בחר ה'. זה הבן שלך. זה דוד מלכא משיחא.

זה המהות של יצר הרע, מפריע ומפריע ונלחם, הוא לא נותן לקדושה. ואנחנו צריכים להתגבר עליו. זה העבודה שלנו. לכן צריך תמיד אדם ללמוד בחשק גדול, וידע לו שהשכינה כנגדו, והיא באה ועוזרת, אסור שאדם יפסיק ממשנתו, אלא תמיד יהיה מחובר לשכינה הקדושה.

קני המנורה של זמננו

והנה עכשיו פרשת השבוע "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות", היום אין לנו מנורה, אבל הגוף של האדם זה המנורה, שצריך לקדש בגוף שלו אם רוצה לזכות לתורה, לפני אותיות תור"ה יש אותיות קדש"ה, לפני ת' יש ש', לפני ו' יש ה', לפני ר' יש ק', לפני ה' יש ד', כי אדם שרוצה תורה, לפני כן צריך קדושה, קדושים תהיו, פרושים תהיו.

הנרות הללו קודש הם!

לכן אדם צריך להיזהר מהרחוב, איפה הוא ילך בדרך, הקב"ה נתן לאדם 7 נקבים בראש [עיניים אוזניים חוטם ופה], והשבעה נקבים הם כנגד שבעה קני המנורה, לפי הסדר הזה: הנר האמצעי - זה הפה, שהוא העיקר שבו לומדים תורה, ושני נקבי החוטם, הם שני הקנים הסמוכים לקנה האמצעי, שהם קרובים לפה, ואחר כך שני הקנים שהם כנגד העיניים, ואחר שני הקנים שהם האוזניים. וכל ששת הקנים - הנקבים, ניוונים ומאירים מהנר האמצעי, שזה הפה, שמדבר דברי תורה "כל עמל אדם לפיהו".

בנקבים האלה שבראש יש ארבעה חושים: ראייה, שמיעה, ריח ודיבור,

שמחה, איזה צהלה, זה רגע אחד שאדם מתקרב לאבינו שבשמים. פלא פלאות!

להתלהב מהתורה

לכן, איך אומר הקב"ה? **נרי בידכם ונרכם ביד, הנר שלי** - זה התורה, כי נר מצוה ותורה אור, הוא בידכם. ונרכם - זו הנשמה שלכם, היא ביד שלי. אם אתם משמרים את נרי - שזו התורה, אני משמר את נרכם. ואם אין אתם משמרים את נרי - אין אני משמר את נרכם.

ואמרו רבותינו: "בהעלותך את הנרות" - שתהיה שלהבת עולה מאליה. אש. לפידים. צריכים להתלהב לרדוף אחרי התורה. "ושמחת בכל הטוב", הלא התורה זה נשמה של כל העולמות, לא רק של העולם הזה, אלא של כל העולמות העליונים והתחתונים. כשאנחנו לומדים פה, אז כל העולמות **ניזונים מהתורה**, זה הנשמה של כל העולמות. זה פלא פלאות. זה מקור חיותינו. איך אדם יכול לחיות בלי תורה?

לכן צריך לעשות כל מה שאנחנו יכולים בכדי להתקדש וללמוד תורה. כל יום אנחנו מודים להקב"ה על המתנה הטובה אשר **בחר בנו מכל העמים** ונתן לנו את תורתו, וחיי עולם נטע בתוכנו.

ע"י המנורה בבית המקדש - היה נמשך ממנה אור רוחני שהיה מאיר את הנשמות של עם ישראל. לכן אומרים (בחנוכה) **"הנרות הללו קודש"**, 'הנרות' - אותיות 'תורה נ', תורה שניתנה לנו אחרי 50 יום, תורה שניתנה לקדש את החמישים שערים. וצריכים על ידי לקדש את 'הנרות', כי הנר האמצעי זה הפה, **אל מול פני המנורה**, כל עמל אדם לפיהו, לטהר כל החושים, להתקדש ולהתרומם.

כל התורה רומזת למנורה

איך אומר האלשי"ך הקדוש, האדם הוא כמו המנורה, מוכן לקבל את האור העליון שבא ע"י מצוות ומעשים טובים. המנורה גובהה ח"י טפחים, ואדם בינוני הוא ח"י טפחים בערך, 1.80 מטר. ואפילו שהוא חומר עכור - צריך להיות יקר, זהב טהור, בלי סיג ולכלוך.

"מקשה תעשה המנורה", איך עושים אותה מקשה? ע"י שמקשים בה בקורנס. וזה רמז לאדם, איך הוא ממרק את העוונות שלו - ע"י ייסורים. ה' יצילנו. אבל מתי צריך ייסורים - כשאין תורה, כי כשיש תורה לא צריך ייסורים. התורה לוקחת את האדם, רוחצת אותו ומטהרת אותו, ועושה אותו חדש. לכן כתוב 'מקנים אתבונן'. ומבאר הרב בן איש חי מו' קנים אתבונן. לכן בבית המקדש היה הכהן מטיב חמש נרות לבד, ואח"כ שתיים לבד. כי זה כנגד חמישה חומשי תורה, ועוד שני החלקים זה האור. לכן צריך שיהיה נר דולק, כי נ"ר דולק זה גימטריא: **השכינ'ה**. פלא פלאות.

**ובפרט עכשיו בקיץ, ישגיח על הילדים
איפה יצאו, איפה ילכו, איפה יקח אותם?
לבתי מלון? הרי שם כל הפריצות, כל הבעיות!
צריך לקדש אותם! הנרות הללו קודש!
לשמור אותם, שלא יסתובבו ברחובות**

ובתחילת ספר בראשית כתוב: "בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ", פסוק ראשון שבעה תיבות, וזה כנגד שבעה קני המנורה. וספר שמות מתחיל ב- 11 תיבות, "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו", שהוא כנגד 11 כפתורים של המנורה. אח"כ בספר ויקרא, מתחיל: "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" - 9 תיבות כנגד 9 פרחים. ובתחילת חומש במדבר יש 17 תיבות עם הכולל, כנגד

ונסעה. אדם משתדל, אבל "בני חיי ומוזני, לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מילתא".

קיצור הדברים היא נסעה להודו, חצי שנה הלכה לכל מיני בר מינין מקומות, חשבה שכאן תמצא מנוחה, כאן תמצא בעבודה זרה הזאת, במסגד הזה, בתפלה הזה, אוי ואבוי.

והנה אחרי איזה חצי שנה, היא פוגשת שם את חברה שלה מהשכונה, שגם היא ירדה מהדרך. והחברה הזאת אומרת לה "אני מאוד הצטערתי מה ששמעתי על אבא שלך", והיא לא מבינה: "מה שמעתי על אבא שלי?" והחברה אומרת לה: "מה? לא שמעתי?" והיא אומרת: "לא, אני בכלל ניתקתי קשר, לא עשיתי כיפור, לא עשיתי ראש השנה, לא עשיתי כלום, לא שבת, ניתקתי קשר איתם". והחברה מספרת לה: "אני אגיד לך, אבא שלך כששמע מה שעשית שנסעת להודו, והוא דיבר איתך ולא שמעת, מאז היה בוכה יומם ולילה, ואחרי כל זה, קיבל אירוע מוחי, ואחרי האירוע מוחי שבק חיים", והנערה הזו פרצה בבכי מר: "איך אני גרמתי לאבא שלי דבר כזה?" ככה כמה ימים רק בכתה, סוף סוף נשמה יהודית, בוכה, בוכה.

אחרי כמה ימים היא החליטה שהיא לוקחת כרטיס ונוסעת חזרה לבית, להורים, לירושלים. באה לירושלים, וקודם כל באה לכותל המערבי עם כל הפקע'לה שלה, כל החבילה, היה קר, והיא התחילה לבכות ליד הכותל, "ריבנו של עולם תמחל לי, על מה שגרמתי לאבא שלי, איך עשיתי דבר כזה?!" והיא בוכה ובוכה.

אחרי שעה שעתיים של בכיות בכותל, היא כתבה פתק שה' ימחל לה על מה שעשתה לאבא שלה, והניחה אותו בין אבני הכותל, אבל הפתק עף, היתה רוח. עוד פעם הרימה את הפתק והניחה, ועוד הפעם הוא עף, ככה כמה פעמים, עד שהיא מצאה איזה מקום בין העזרת גברים לעזרת נשים, איזה חריץ טוב, ושמה את זה בפנים.

והנה תוך כדי שהיא שמה, עף לכיוונה פתק אחר שנפל מהכותל, היא הבינה שזה לא סתם, היא פותחת את הפתק הזה, והיא קוראת מה כתוב בפתק: "רבש"ע תעזור לי, שולמית בת עמליה, היא הלכה להודו, ואני בוכה ואני אוהב אותה ואני רוצה שהיא תחזור בתשובה, תקרב אותה, תביא לי אותה".

היא רואה את זה וכמעט מתעלפת: הרי זה השם שלה! מהר היא הבינה שאת הפתק הזה כתב אבא שלה! ואכן אחר כך נודע לה, שאבא שלה בכל יום היה בא לכותל והיה בוכה ומתפלל עליה. אחרי המעשה הזה היא חזרה בתשובה שלימה, והיום היא נשואה עם תלמיד חכם והכל הולך למישרין. תראו איך הקב"ה עילת העילות דואג, שהתפילות של האבא לא הלכו ריקם.

סימן פלאי בעיצומה של האזכרה

ויש המושך נפלא לסיפור הזה: את הסיפור הזה סיפר איזה אחד בבית הכנסת בחולון. והנה אחד מהקהל בא אליו למחרת ואומר לו: "לגבי מה שסיפרת אתמול, אני רוצה להגיד לך נס ופלא". והוא מספר שהוא מגדל בת יתומה מאמא שלה, שהיא בת אחות אשתו שנפטרה, ולאחרונה היא התחילה לרדת מהפסים, וכשהיא היה כואב לה מאד על אמא שנפטרה, וירדה מהפסים ולא שומרת מצוות, אני אמרתי לה שתבוא לבית הכנסת זה אזכרה של אמא שלה השבת הזאת שאתה מספר עכשיו את הסיפור, אזכרה של אמא שלה, והיא אומרת איך אני אבוא לבית הכנסת לא אמר מילה, ככה עשו לאמא שלי, איזה אמא היתה, איזה אשה טובה, אומר לה, תבואי, אני אגיד קדיש תעני אמן, תשמעי כל זה לע"נ תכבדי את אמא שלך, יש בורא לעולם. היא אומרת לו "אני באה אבל בתנאי אחד: אני יאמין ואני אחזור בתשובה אם ה' יתן לי סימן".

והנה בדיוק שאתה באת וסיפרת את הסיפור הזה על שולמית בת עמליה, והיא גם כן השם שלה בדיוק שולמית בת עמליה. והיא מאוד התרגשה ואמרה "זה הסימן שה' נתן לי". באנו לבית כל הבית בוכה, כל הבית איזה

18 טפחים שזה גובה המנורה, ספר דברים - כ"ב תיבות, אלה הדברים כו' כנגד כ"ב הגביעים. נמצא שכל התורה רומזת למנורה.

וגם שבעה קני המנורה, הם מנהיגים את העולם. כי יש בשמים **שבעה כוכבי לכת**, סימנים: שצ"ס חנכ"ל [שבתאי, צדק, מאדים, חמה, נגה, כוכב, לבנה] והם מעלים את הכל.

כשאנחנו לומדים פה, אז כל העולמות ניזונים מהתורה, זה הנשמה של כל העולמות. זה פלא פלאות. זה מקור חיותינו. איך אדם יכול לחיות בלי תורה?

אמונה ואהבה - יסוד העבודה

כתוב: "בהעלותך את הנרות", ואומרים רבותינו, 'בהעלותך' - ב' העלותך, שצריך האדם לזכור ולהתעלות בשתי מעלות. האחת, צריך שאדם הרוצה ללכת בדרך ה', שתהיה לו אמונה, שידע שהכל מאת ה' יתברך. הכל זה השגחה עליונה. הכל מאיתו יתברך.

מובא בגמרא במסכת חולין, מעשה שפעם באה בת המלך ואמרה לר' יהושע בן חנניה, כתוב: "המקרה במים עליותיו", הנה הקב"ה נגר, א"כ תתפלל אליו שיעשה לי פלך, שטווים בו את החוטים. אמר לה: אין בעיה, התפלל עליה ונעשתה מצורעת. ככה הגמרא אומרת.

והיה מנהג שלהם, שמי שיש לה צרעת הולכת בשוק, נותנים לה פלך והיא טווה חוטים, וכל האנשים רואים אותה ומתפללים עליה שה' יתן לה רפואה שלמה. וככה עשתה. עברו כמה ימים, עבר רבי יהושע ושאל אותה האם הפלך טוב? אמרה: תגיד להקב"ה שיקח את זה בחזרה, אני מבקשת מחילה. אמר לה: הקב"ה נותן, אבל לא לוקח בחזרה, זה לא אפשרי.

וביאור הדברים אומרים רבותינו, שהפלך הוא מסתובב, אבל איך הוא מסתובב, יש מישהו מסובב אותו. והיא אמרה לו: אני רוצה סימן מובהק שהקב"ה מסובב את הכל, אמר לה: הפלך. ואכן הוא התפלל ונעשתה מצורעת. ואפילו שהיא בתו של הקיסר, ואוכלת רק מאכלים טובים, ויש לה רופא צמוד - ובכל זאת באה אליה הצרעת. אין מה לעשות. צריך לדעת, שהכל עילת העילות וסיבת הסיבות, הוא מנהיג את העולם, כל דבר זה בהשגחה רק ממנו.

והמעלה השניה, צריך שיהיה אהבה ואחרוה. כל עם ישראל כאחד. "בהעלותך את הנרות", שתי מעלות צריכים הנרות שהם הנשמות של עם ישראל. דבר ראשון - אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות. המנורה זה הקב"ה, כי היא נותנת אור לכל הנשמות, ובא לרמוז שצריך לדעת כי הכל מאיתו יתברך. דבר שני - צריך שנהיה כולנו מקשה אחת, באחדות אחת, בלב אחד. איך שקיבלנו את התורה, הכל בלב אחד, כל הנשמות של עם ישראל, הקב"ה עוזר שח"ו לא ידח ממנו נדח.

החזון המסתורי ביום כפור

לכן אומרים רבותינו, ויעש כן אהרן, מלמד שלא שינה. ולכאורה, בטח שלא שינה, וכי צריך להגיד את זה? הרי אהרן אהוב על הקב"ה, עבד נאמן של ה', והקב"ה אומר לו תעשה כך, וכי הוא ישנה? אלא, כשאהרן נכנס איפה שהמנורה נמצאת, שם יש מזבח הזהב, שם הבנים שלו מתו, והוא אומר: אני מאמין בהקב"ה, הוא יודע מה שהוא עושה, ולא בא לו שום הרהור, הוא לא שינה, עשה את הכל כמו שצריך. זה פירוש אחד.

דבר שני - מספרים על רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שהיתה לו התלהבות בעבודת ה', אני אספר לכם עליו הקדמה שתדעו מי זה רבי לוי יצחק מברדיטשוב. יום אחד הוא היה באיזה עיר, היה אז ערב כיפור, הוא נכנס לבית הכנסת, התחיל את 'כל נדרי', את כל מה שאומרים האשכנזים לפני, יש להם 'תפילה זכה'. ואח"כ 'כל נדרי', עם איזה קול נעים, איזה קול גבוה, ואיזו התלהבות, הוא כיסה את כל הפנים שלו, ואף אחד לא ידע מי זה, לא הכירו אותו גם, שמעו את השם שלו, אבל זה עיר נידחת, שכולם חסידים קדושים. באו למשוך אותו, אבל אמרו להם: עזבו אותו, הוא כל כך מתפלל יפה. היה להם לחידה. וכך הוא גמר כל נדרי, כל תפילת ערבית, סליחות, איזה תחנונים, אחרי כל זה, קורא כל משניות יומא בניעמות, והוא עומד ולא רואים אותו, ואח"כ קורא את כל התהילים במרץ, ואחרי זה אומר "כתר מלכות" כמו שיש לנו בסידורים. אחרי זה מתחיל מילה במילה את תפילת שחרית, הוא לא מתעייף. באיזה קולות, באיזה מרץ, אש. ספר תורה, תפילת מוסף, עד שהוא גומר מוסף - התחילו מנחה, נעילה. וואו וואו לא ראו יום כיפור כזה. כולם יורד להם נחלי דמעה. והם לא מבינים מי זה המלאך הזה. אחרי כל התפילה, התיישב ללמוד.

אחד מהמתפללים לקח אותו לבית שיטעם משהו, והוא עדיין לא מכיר מי זה. עשו הבדלה, והוא טעם. אומר להם: אני רעב. אומרים לו: חכה, עוד לא אכלנו. אמר להם: לא לזה אני רעב, אני חייב ללמוד קודם מסכת סוכה, וכך כל הלילה ישב ולמד מסכת סוכה בקולי קולות, באיזו התלהבות. ובבוקר אחרי שחרית, אומר להם: עכשיו אני הולך. זה היה רבי לוי יצחק מברדיטשוב. איפה יש התלהבות כזאת? מי יכול לעשות דבר כזה.

כמעט נשפך השמן...

ובכן, מספרים על ר' לוי יצחק מברדיטשוב שהיה לו התלהבות במצוות. יום אחד היה אתרוג שלו נמצא בבית בוטרינה, וכ"כ הוא התלהב לקחת את האתרוג, עד שהוא לא ראה שיש זכוכית, והכניס את היד בתוך הזכוכית, שבר אותה. היתה לו התלהבות אדירה.

א"כ תארו לכם שהיה מדליק את המנורה, באיזה חשק, עד שהיה יכול לשפוך את כל השמן, צריך לשים לו שמן חדש. א"כ גם אהרן היתה לו התלהבות גדולה, ובכל זאת לא שינה. היה מדליק עם כל הכוונות, וכל האורות, היה דבוק במחשבות עליוניות, הוא לא בעולם הזה, הוא לא מרגיש בכלל שהוא זו מצד לצד, ובכל זאת אהרן לא שינה. זה דבר פלא פלאות.

כמו שהיה מספר חכם עובדיה על רבי שלמה לניאדו, שהיה אב"ד של ארם צובא, מחבר ספר 'בית דינו של שלמה', שהיה חברו של הגאון חיד"א. שכשהגיע לזקנה - לא היה לו כח, לא הרגיש טוב, והיה בבית. והוא שלח את בנו רבי אפרים לניאדו שילך לתקוע בשופר בבית הכנסת בראש השנה. ואח"כ שאל רבי שלמה את המתפללים: איך היו התפילה והתקיעות, אמרו: כבוד הרב, אין כמו זה. אמנם בתקיעות בהתחלה היתה איזו בעיה, אבל אח"כ הכל הסתדר. שאל אותו הרב: איך זה, רבי אפרים? אמר לו: אל תשאל אבא מה קרה. כשהתחלתי להגיד את התפילות, פתאום אני רואה מלאכים יורדים, מלאך פלוני, מלאך פלוני, רעדתי, אף פעם לא ראיתי מלאכים. אמר לו: אתה קורא להם, הם לא יבואו? מה אתה לא רואה אותם? כל שנה הם עומדים לפנינו. אבל אתה לא תשנה, וכי כולם צריכים לדעת שפתאום רעדתי? היו גדולי עולם. זה לא דבר פשוט. זהו "מלמד שלא שינה".

היריים לא חתמו

רבי שלמה לניאדו היה מסופר עליו שהיה בעל רוח הקודש שאין כמותה. הכל מהשמים מסייעים לו. היה המושל של חאלב, שהיה לו נגיד של

וה'שמן ששון' כותב: מצאתי כתוב בכתב יד במנורה של בית הכנסת של בית אל, שהראה הקב"ה למשה רבנו את המנורה על טס של זהב, וכתב שמי שרואה את המנורה בכל יום ומכוון בה, מעלה עליו הכתוב כאילו הדליקה, ומובטח לו שהוא בן העולם הבא.

מצאתי כתוב בכתב יד במנורה של בית הכנסת של בית אל, שהראה הקב"ה למשה רבנו את המנורה על טס של זהב, וכתב שמי שרואה את המנורה בכל יום ומכוון בה, מעלה עליו הכתוב כאילו הדליקה, ומובטח לו שהוא בן העולם הבא

והוא מביא שם, שדוד המלך היה מנצח במלחמות, ע"י שהיה לו את המנורה על טס של זהב, וכל הזמן היה שם אותה נגדו, וכשהיה יוצא למלחמה - היה קורא את המזמור והיה מנצח. יש לה כח גדול. זה טוב שאדם יהיה לו כזה. אם יכול לעשות אותה על טס של זהב - עוד יותר טוב. ואם לאו, לא צריך. אפילו הוא רק מצייר אותה במחשבה. היום יש את זה בסידורים, וזה טוב לקרא אותה בצורת המנורה.

מה אנחנו צריכים היום? שנמשיך את ה'אש להבת' שלהבת, את ההתלהבות. עכשיו נכנסים לימים של קיץ, יש פיתויים, יש בעיות בחוץ, איך נתגבר על יצר הרע? ע"י התורה. שלא נהיה משוטטים בכל מיני מחשבות למיניהם, נשמור את עצמנו חזק חזק ללכת בדרכי ה', כי אח"כ אדם מתחרט על זה, לא חבל! נכון את עצמנו, תכף נגיע לימים הנוראים, תכף זה ראש השנה, או-טו-טו, צריך להכין את עצמנו עכשיו, בכל ליבנו ובכל נפשנו. זה ימי משיח כבר. שהקב"ה יעזור שבכל בית ישראל יהיה רפואה, יהיה ישועה. וכל הבנים של עם ישראל ילכו בדרך ה'. נעשה רצון אבינו שבשמים, שבעזרת האל ובישועתו, נזכה ללמוד תורה, ללמד תורה, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הזאת.

"כזית" - במשקל או בנפח

היום זה יום פטירת הגאון רבי יעקב מוצפי, שהיה ראש אב"ד של העדה החרדית הספרדית, גאון עולם שאין כמותו. כל רז לא אניס ליה. כשבא לארץ, היה רבי צדקה חוצין באותו זמן, והוא היה אומר בשבילי בא המשיח. ואנחנו זכינו לחיות אתו. בצילו נחיה. הוא היה פוסק גדול. אני זוכר שיום אחד הלכתי אליו, ואמרתי לו: חכם בן ציון אומר איך נדע על מה לברך על המחיה, הרי הכזית נמדד בנפח, לא במשקל, והיה אומר לנו חכם בן ציון: תקחו קופסת גפרורים, ותפוררו את העוגה. אם אתם ממלאים קופסת גפרורים - צריך לברך על זה על המחיה. אבל אני לא יכולתי לעשות כך, אז שאלתי את רבי יעקב מוצפי מה נעשה. אמר לי: לא, תעשה משקל. גם אני עושה משקל, גם אתה תעשה משקל, אל תכניס את עצמך בבעיות. לפי כזית במשקל - תברך, וכך היינו עושים. היה פוסק לנו כל הדברים. אין כמותו. היה לנו פה את המלאך רבי מרדכי שרעבי, ובאזור גאולה היה את חכם יעקב מוצפי, מלאך ה' צבאות. זכותו יגן עלינו ועליכם.

הקב"ה יברך את כל הקהל הקדוש, ואת כל המאזינים דרך הלוויין, דרך רדיו מורשת, דרך ערוץ אלפיים, וכל הערוצים למינהם, ואת הקוראים בעלון, מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ותהיה ישועה גדולה וחיים טובים, אורך ימים דשנים רעננים בריאים ושמחים וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הבנק שמייץ לו על כל הכספים של הממלכה מה לעשות איתם, והוא היה יהודי ירא שמים. בסוף נפטר המושל, ומינו את בנו. לכן היו שרים שלא סבלו את היהודי, הגויים לא יכולים לראות את זה שהיהודי מחליט על כל כספי הממלכה, והעלילו עליו עלילות שונות. עד שהמושל הזה דן אותו לתליה, והוא היה בוכה ומתפלל להקב"ה.

כשלקחו אותו לתליה, אותו יהודי נתן לתליין שק של דינרי זהב, וביקש ממנו תשחרר אותי מזה, אמר לו: אין בעיה. בדיוק עבר שם איזה גוי אחד עם סוס, עצר אותו, הוציא לו את הבגדים של הגוי, והלביש ליהודי הזה, ואח"כ לקחו את הגוי והלבישו לו את הבגדים של היהודי ותלו אותו. אף אחד לא יודע. אמר לו התליין: קח את הסוס ותברח. והוא ברח לספרד, וחי שם כמה שנים.

בינתיים אשתו רוצה להתחתן, וכולם ידעו שתלו אותו, והוא מת. והדיינים אומרים בוודאי תלו אותו. כולם מעידים עליו, עשו לו לוויה וקברו אותו. אחרי שהוציאו את הפסק להתיר את העגונה, הביאו את הפסק לרבי שלמה לניאדו, אך הדיינים שלו לא חותמים. אומר לא, לא חותם. 'קמל קמל'.

לילה אחד הוא ישן, והנה בא איזה אחד לביתו מלא שערות, שאל אותו: מי אתה? אמר לו: שמע ישראל ה' אלקינו וכו', אתה יהודי? תפאדל, תכנס. והוא מספר לו שהוא הנגיד של הבנק, וסיפר לו את כל המעשה, אמר לו: תשאר פה. הביא את הדיינים, ואמר להם: מה אתם אומרים? אתם עומדים בשלכם? כן. ואז הוא קרא לו - הנה הוא. היתה להם סייעתא דשמיא גדולה.

סוגלת למנצח בצורת המנורה

יש ענין גדול בצורת המנורה, מי שרוצה להצליח בכל דרכיו, בכל יום יסתכל במזמור למנצח בנגינות מזמור שיר בצורת המנורה. יש בזה כח אדיר. כתוב שמי שרואה אותו תמיד מצויר בצורת המנורה ימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בתרומה של 100 ₪ לחודש

תוכל לזכות 25 משפחות שיזכו ללמוד בעלון האוצר השבועי למשך חודש שלם

ניתן לאסוף מהישיבה או לקבל בדואר

לפרטים 02-624-9000

ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכב"ץ

מיסודו של מורנו ורבנו המלוב"ן רבנו מרדכי שרעבי זיע"א

רחוב שילה 6 (פינת רחוב אגריפס) בירושלים ת.ד. 2822 מיקוד 9102701 טל: 02-624-9000

מספד והתעוררות

ככלות שנים עשר חודש להלקחו בסערה השמימה של אבינו הגדול מורנו עטרת ראשנו זקן המקובלים חסידא קדישא ופרישא סמל הענוה והצניעות תלמידו ויד ימינו של מו"ר המלוב"ן כמוה"ר רבנו מרדכי שרעבי זיע"א, אשר זכה לעמוד בראשות ישיבת המקובלים ארבעים שנה ולהרחיב גבולותיה ולהרבות תלמידים בתורת האר"י והרש"ש זיע"א, שייף עייל שייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה

שלום אהרון שמואלי זצ"ל

ב"ר שמואל ורחל ע"ה

תתקיים עצרת התעוררות בישיבתו הקדושה "נהר שלום" מקום בו הגה בתורה ובתפילה ביום ובלילה בה נשמע מהליכותיו

ועבודתו בקודש ונתחזק בתורה ויראה

העצרת תתקיים ביום רביעי כ"ב סיון התשפ"ה
מנחה בשעה 18:15 לאחר מכן יספידוהו

מרן ורבנן גדולי הדור שליט"א

10
בלבד

פתיחה לחכמת הקבלה

מאת מו"ר הרב בנימין שמואלי שליט"א
בתוספת קונטרס המהרח"ו

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לשבוע בלבד)

סט האוצר במדבר

מאוצר שיחותיו של מו"ר רבי בנימין שמואלי שליט"א
ב' כרכים - על סדר פרשיות השבוע

30%
הנחה